

gælder de etniske grupper; og at det – for nu at samle det sammen – også for de lavtlønnede skal kunne betale sig at arbejde, og det vil altså i praksis sige, at der kan være tale om et socialt skatteeft.

Den anden ting, som hænger meget tæt sammen med indsatsen for de grupper, der ikke har fået chancen hidtil, er den skattereform, som også har spillet en vis rolle i debatten i dag.

Det er en fortsættelse af den reform, som blev lavet i 1993, men med vægt på de fire ingredienser, at det skal kunne betale sig at arbejde, at uddanne sig, at spare op og at passe på miljøet.

Det er fire grundlæggende ingredienser i en god skattereform, og derfor er der jo i regeringsgrundlaget konkret peget på, at der skal være en øget skat på ressourceforbrug og miljøbelastning; at skattebasen skal bredes ud, så marginalskatten fortsat kan holdes nede og den kan sænkes for de lave indkomster; at selskabsskatten skal sænkes, sådan som det er sket i vore nabolande; og at der skal lukkes for huller og misbrugsmuligheder.

Her er der i hvert fald banet en vej, som man kan gå videre ad.

Det tredje, jeg vil nævne, er miljø- og trafikområdet, hvor vi jo også med Venstres bistand kom et stykke på vej inden folketingsvalget, men hvor der under valgkampen blev sat nogle spørgsmålstejn, som vi håber at have fjernet nu, og hvor det derfor er naturligt, som regeringen gør, at minde om, at Vandmiljøplan 2 er noget, der skal gennemføres; at fordoblingen af pesticidafgiften er noget, der også er aftalt; at der skal ske en hurtig udfasning af pesticider uden for jordbruget – i den offentlige sektor og i private haver, de steder, hvor man kan sige at den erhvervsmæssige interesse er til at overskue, og hvor man derfor kan gå hurtigere til værks – at der skal være en forstærket indsats imod miljøfarlige kemikalier; at det bæredygtige landbrug og den økologiske drift fortsat skal fremmes; at der skal være bedre dyrevelfærd; og at der skal være et stop for gårdslagtninger.

Den dagsorden hænger selvfølgelig også sammen med landskabsbevarelse, respektering af fredninger og hensyn til naturværdierne.

Og den kan ikke ses uafhængigt af, hvordan vi indretter vore transportsystemer og vore trafikmuligheder, og derfor er det til stor glæde for Det Radikale Venstre understreget i regeringsgrundlaget, at der her er tale om, at der nu skal lægges særlig vægt på investeringerne i

den kollektive trafik; at der i det hele taget skal gøres en særlig indsats for pendlertrafikken; og at det skal sikres, at kommunerne har den lov-hjemmel, som er nødvendig, hvis de vil regulere trafikken i de større byer til glæde for dem, der lever der permanent; og endelig – noget, som Folketinget meget længe har haft på dagsordenen, men aldrig har gjort noget ved – at der nu skal startes et udviklingsarbejde, som fører frem mod det mål, at miljøbelastninger og ressourceomkostninger i produktionen faktisk også skal afspejle sig i priserne. Det har Folketinget med et stort, bredt flertal vedtaget flere gange, og det er på tide, at der nu sker noget på det punkt.

Den fjerde ting, jeg vil nævne, er retspolitikken.

Vi lægger i Det Radikale Venstre stor vægt på, at arbejdet fra sidste samling fortsætter i samme ånd. Vi lægger vægt på den domstolsreform, der er lagt op til i regeringsgrundlaget, og som sikrer domstolens uafhængighed. Og vi lægger vægt på, at der skal være en ændret og mere rationel struktur inden for retsvæsenet og politiet; at der sigtes mod et 5-årigt budgetforlig til sikring af effektivitet og kvalitet inden for kriminalforsorgen; at der sker en forstærket indsats imod økonomisk kriminalitet; og endelig – som det også har været nævnt i debatten i dag – at der bliver klare regler for Politiets Efterretningstjenestes arbejde og en styrket demokratisk kontrol.

Og endelig om det sidste punkt – som nogle har haft det lidt svært med under debatten – nemlig et tidssvarende forsvar: Det burde jo egentlig ikke være så overraskende, at man interesserer sig for, hvordan det danske forsvar tilpasses de vilkår, vi har omkring os.

I regeringsgrundlaget står der nogle ganske enkle ting. Der står, at den internationale indsats skal styrkes. Det tror jeg der er bred enighed om i Folketinget, og det er også noget, som regeringspartierne har været fuldstændig enige om. Men der står også, at det skal sikres, at nærforsvaret er tidssvarende, at det er gearret til nutidens og fremtidens behov og ikke til fortidens. Det burde vel egentlig også være noget, som kunne samle dette Folketing.

Og så står der noget, som åbenbart får sindene i kog; at der er en forventning om, at når regnestykket bliver gjort op, efter at opgaverne er lagt fast, kan der blive tale om besparelser. Men det er selvfølgelig noget, som man vil ven-